



“Elk ziet zijn eigen verhaal”

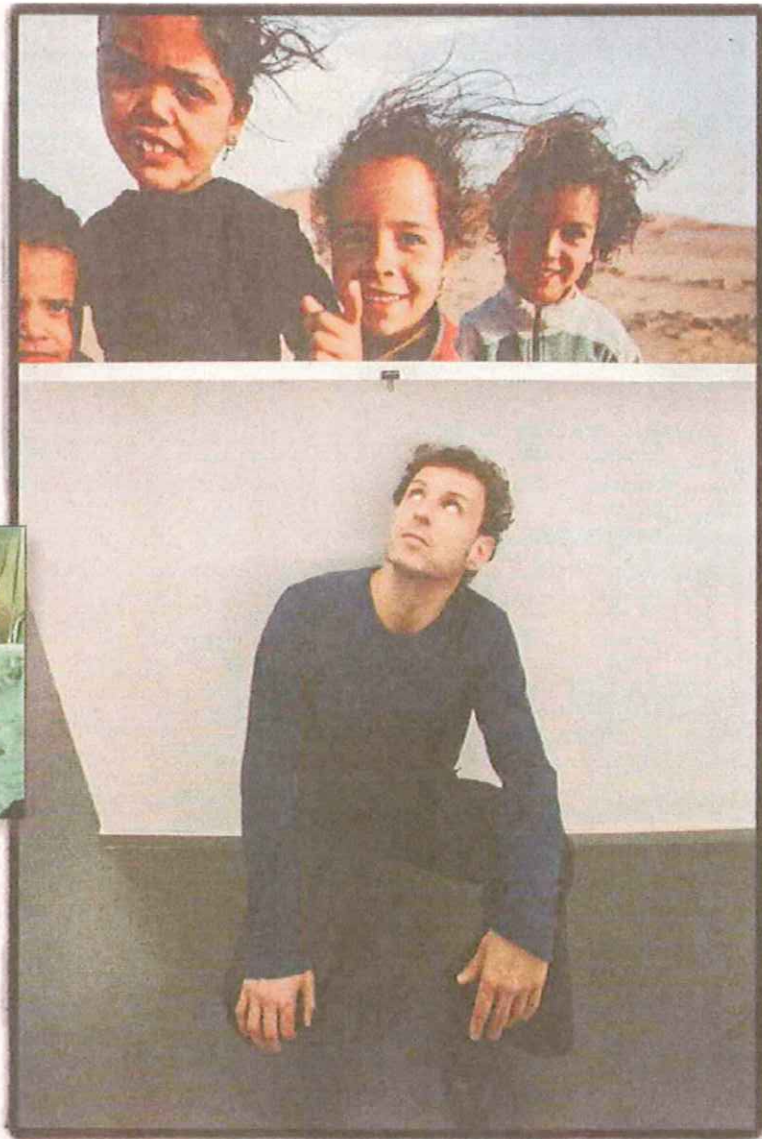
Fotoexpo Wim Vandekeybus vol tips over zijn film

Wim Vandekeybus werkt aan zijn eerste langspeelfilm. De Antwerpse choreograaf ging op zoek naar locaties in landen als Chili, Marokko, en Taiwan. Die verkenningstocht mondde uit in een zijproject: Vandekeybus' eerste fototentoonstelling, *Gallop*.



Het dansgezelschap Ultima Vez dat Vandekeybus oprichtte, vierde vorig jaar zijn twintigste verjaardag. De pupil van Jan Fabre verdiende al vroeg in zijn carrière zijn strepen in de internationale danswereld, met choreografieën als *What the body does not remember* (1987) en *Les porteuses de mauvaises nouvelles* (1989). Toch gaat zijn interesse niet enkel uit naar dans en muziek, ook naar beeld. Vandekeybus studeerde fotografie, hij regisseerde enkele kortfilms, en maakte een aantal videoadaptaties van zijn dansproducties. Momenteel werkt hij aan een langspeelfilm, waarvoor hij naar onder meer Chili en Marokko trok. Die 'studiereizen' kregen een mooi staartje, toen Vandekeybus besloot de foto's die hij er nam tentoon te stellen. De fotoexpo *Gallop* - omdat je mee moet galopperen met Vandekeybus gedachten - hangt tot 9 november in het Brusselse cultuurhuis deBuren.

Een aantal thema's komen terug: woestijn, kinderen in slums, zwangerschap... Hoewel de foto's werden genomen naar aanleiding van Vandekeybus' nieuwe film, wil hij er nog niet veel over kwijt:



Wim Vandekeybus op zijn tentoonstelling. Links de aangrijpende openingsfoto van de expo: de bevalling van een tienermeisje in Chili. Foto's Dirk VERTOMMEN, GVA

“Een tipje van de sluier heffen? Op de expo hangt het vol met tips. Trouwens, het verhaal voor de film is er, maar door deze tentoonstelling ga ik toch weer een andere versie schrijven.”

Voor visuele indrukken van locaties en personages ging hij op pad met zijn camera. “Er hangen enkele portretten van Chileense politieagenten bij, omdat ik voor het filmscenario op zoek was naar een agent. Politie mensen worden niet graag gefotografeerd. Maar het zijn ci-

nematografisch interessante figuren, omdat je op zoek gaat naar de mens achter die gereserveerdheid.” Elke foto heeft zijn verhaal. En de manier waarop de foto's in een grote band aan elkaar hangen, doet nieuwe verhalen vormen. Portretten van lachende kinderen uit de Chileense krottenwijken. Een man kijkt naar zijn enige bezit, een vuilniszak. De openingsfoto van de expo is een bevallende vrouw. “Het verhaal van de film begint ook met een





geboorte. Ik trok in Chili 's nachts naar een spoeddienst. Daar mocht ik rondkijken en foto's nemen. Het meisje op de foto is zestien. Ze had een vierkante buik van de contracties. Twee uur later is ze bevallen. Ik heb dat even mogen mee beleven. Hier in België heb ik dat ook geprobeerd, maar het was ondenkbaar tenzij je de vader bent."

Vandekeybus hecht voor de expo niet te veel belang aan de ervaringen die vooraf gingen aan de foto's: "Het was een inspirerende voorbereiding op de film. Drie, vier weken alleen in Chili zitten, de ideale setting om te reviseren. Maar fotografie moet op zich staan, en verder moeten we daar niet te veel woorden aan vuil maken. Ik ga hier niet elke dag staan om de mensen te vertellen wat ze moeten denken. De mensen moeten een eigen verhaal zien".

Creatie 2007


Vandekeybus werkt niet alleen aan een film. Hij sluit zich momenteel ook elke dag op in de studio met de dansers van Ultima Vez. De nieuwe productie *Creatie 2007* gaat half november in première. Ook daarover is hij zuinig met woorden: "We zijn net begonnen, dus het is nog te vroeg om uitspraken te doen. Het wordt wel wat anders dan *De Spiegel*, de productie naar aanleiding van onze twintigste verjaardag vorig jaar. *Creatie 2007* is theaterler."


Daan Stuyven verzorgt de muziek van de nieuwe voorstelling. "We kennen elkaar al een tijd, maar het is de eerste keer dat we samenwerken. Dan leer je elkaar pas echt kennen, dus ik ben benieuwd", lacht Vandekeybus.

Na de dansproductie maakt hij meer tijd voor zijn film. "Ik loop er al drie, vier jaar in mijn hoofd aan te werken, maar ik had te veel om handen. Nu ga ik er een achttal maanden voor uit trekken. Ik ga allicht terug naar Chili voor verdere voorbereidingen. Hopelijk is het draaiboek voor de opnames eind volgend jaar klaar", zegt hij. Of hij met Vlaamse acteurs zal werken, is nog niet duidelijk voor Vandekeybus: "De kans bestaat, maar het zal afhangen van de taal die ik kies, en of het productioneel mogelijk is."

Tussen al zijn toekomstige projecten heeft nu ook fotografie een plaats ingenomen: "Het zal niet bij een eenmalige expo blijven. Het is iets wat groeit", aldus Vandekeybus.

Evita BONNÉ

 Gallop, tot 9 november in Vlaams-Nederlands Huis deBuren, Leopoldstraat 6, Brussel.

 [www.deburen.eu](mailto:info@auxipress.be)